

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 51/2024-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 11Em/3/2023, v konaní vedenom pod sp. zn. B2-11P/22/2021 (konanie vedené pôvodne Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 11P/22/2021) a proti rozhodnutiu č. k. 11P/22/2021-433 zo 16. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 5. decembra 2023 podľa jej obsahu domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 1, 7, 8, 9 a 12 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, hodnoty 6 Bangalórskeho zásady správania sudcov, čl. 1, 21, 24 a 47 Charty základných práv Európskej únie a čl. 8 Dohovoru o právach dieťaťa postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11Em/3/2023 a v konaní vedenom pod sp. zn. B2-11P/22/2021, na ktorý prešla vec sťažovateľa z dôvodu prechodu výkonu súdnictva z okresného súdu. Vec bola vedená pôvodne okresným súdom pod sp. zn. 11P/22/2021 a sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napáda i rozhodnutie okresného súdu č. k. 11P/22/2021-433 zo 16. novembra 2022. Navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho ústavnú

sťažnosť na ďalšie konanie a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie vo výške 200 000 eur za nemajetkovú ujmu, ktorú mu mal spôsobiť mestský súd neplnením svojich povinností.

2. Súčasťou ústavnej sťažnosti je žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj žiadosť o poskytnutie tlmočníka.

3. Z ústavnej sťažnosti, príloh k nej priložených, ako aj zo zistení ústavného súdu vyplýva, že na mestskom súde prebiehajú viaceré konania vo veci starostlivosti o maloletého [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], ktorého otcom je sťažovateľ. Na základe právoplatného rozsudku mestského súdu č. k. 27P/101/2018-104 z 25. marca 2019 žije maloletý so svojou matkou [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľ 16. februára 2021 podal návrh na zníženie výživného na maloletého syna a zároveň žiadal o zmenu úpravy (rozšírenie) styku na prechodné obdobie štyroch mesiacov s tým, aby bol následne maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Rozsudkom č. k. 11P/22/2021-433 zo 16. novembra 2022 okresný súd návrh sťažovateľa zamietol. Sťažovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, ktoré bolo 1. augusta 2023 predložené na rozhodnutie odvolaciemu súdu a dosiaľ o ňom nebolo rozhodnuté.

4. Sťažovateľ ako oprávnený sa návrhom doručeným mestskému súdu 11. augusta 2023 domáhal nariadenia výkonu rozsudku okresného súdu č. k. 27P/101/2018-104 z 25. marca 2019, ako aj uloženia informačnej povinnosti matke a uloženia výchovného opatrenia rodičom. Toto konanie je vedené pod sp. zn. 11Em/3/2023. Uzneseniami okresného súdu z 12. októbra 2023 bolo konanie o uložení informačnej povinnosti matke a konanie o uložení výchovného opatrenia rodičom vylúčené na samostatné konania ďalej vedené pod sp. zn. 11P/130/2023 a sp. zn. 11P/131/2023. Dňa 31. októbra 2023 bola vo všetkých troch uvedených veciach zadaná úprava kancelárii na realizáciu termínu pojednávania 30. januára 2024 a doručovanie návrhu matke na vyjadrenie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že mestský súd (konkrétne zákonná sudkyňa JUDr. Hana Posluchová vo veci vedenej pod sp. zn. 11P/22/2021) svojím súdnym rozhodnutím č. k. 11P/22/2021-433 zo 16. novembra 2022 porušil medzinárodné právo a ústavu. Vyjadruje presvedčenie, že toto rozhodnutie je v rozpore s ustanoveniami zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a že ho zákonná sudkyňa pripravila o syna a zbavila maloletého práva na výchovu oboch rodičov. Následne popisuje stav svojej komplikovanej životnej situácie po tom, čo bol vyhlásený rozsudok v tejto veci. Tvrdí, že jeho vyjadrenie k odvolaniu nebolo zaslané odvolaciemu súdu 9 mesiacov. Počas tohto obdobia mu vznikol dlh na výživnom, nemá prácu ani prostriedky na živobytie a je na neho podané trestné oznámenie.

6. V ďalšej časti ústavnej sťažnosti sťažovateľ namieta konanie o výkon rozhodnutia vedené pod sp. zn. 11 Em/3/2023. V tejto súvislosti tvrdí, že v októbri 2023 sa dozvedel, že tento jeho návrh bude opäť posudzovať sudkyňa JUDr. Hana Posluchová, ktorej predchádzajúce rozhodnutie napadol odvolaním. Poukazuje na to, že predtým rozhodovala o starostlivosti maloletého sudkyňa JUDr. Michaela Pacherová. Preto nerozumie tomu, prečo by aktuálne konanie o výkon rozhodnutia mala prejednávať sudkyňa JUDr. Hana Posluchová. Postup tejto sudkyne podrobuje kritike, keď poukazuje na § 166 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a na to, že v rozpore

so zásadou hospodárnosti konania vylúčila návrhy sťažovateľa na samostatné konania. Proti sudkyni JUDr. Hane Posluchovej podal námietku zaujatosti, ktorá však údajne nebola zaslaná odvolaciemu súdu, pričom sťažovateľ nepozná pre takýto postup dôvody.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. V úvode rozhodnutia ústavný súd konštatuje imperfektnosť ústavnej sťažnosti, ako aj absenciu ústavnosťažnostného petitu, teda návrhu na rozhodnutie vo veci. V prípade nedostatkov náležitostí návrhu prichádza do úvahy postup podľa § 56 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyzvaním sťažovateľa na doplnenie odstrániteľných nedostatkov podania. Napriek tomu s ohľadom na obsah ústavnej sťažnosti a vlastné zistenia ústavný súd preferoval materiálny prieskum návrhu pred bezpodmienečným trvaním na všetkých zákonných náležitostiach, majúc za to, že v danom prípade prevažujú hľadiská procesnej efektívnosti a rýchlosti konania a ústavný súd môže rozhodnúť o podanom návrhu aj bez odstraňovania jeho nedostatkov. Je tomu tak v prípade, keď ústavný súd dospeje k záveru, že ani prípadné doplnenie návrhu by za žiadnych okolností nebolo spôsobilé privodiť sťažovateľovi úspech pri jeho predbežnom prerokovaní (m. m. III. ÚS 250/2020, I. ÚS 165/2022, I. ÚS 581/2022).

8. Vzhľadom na chýbajúce právne zastúpenie v konaní o ústavnej sťažnosti ako aj s prihliadnutím na žiadosť sťažovateľa o jeho ustanovenie, ústavný súd uplatnením spomínaného materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, a tým aj k ochrane práv a slobôd fyzickej osoby, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu (k tomu pozri aj II. ÚS 51/2017, II. ÚS 782/2014), z ústavnej sťažnosti vydedukoval, že predmetom ústavného prieskumu je námietka porušenia práva na spravodlivé súdne konanie a základného práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť, ku ktorému malo dôjsť rozsudkom okresného súdu č. k. 11P/22/2021-433 zo 16. novembra 2022, ďalej námietka porušenia práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu, resp. mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/22/2021 v súvislosti s predložením veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu, a námietka porušenia práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11Em/3/2023. Porušenie jednotlivých článkov Všeobecnej deklarácie ľudských práv, Charty základných práv Európskej únie, Bangalórskeho zásad správania sudcov a Dohovoru o právach dieťaťa, ktorých znenie sťažovateľ v ústavnej sťažnosti iba citoval, ústavný súd považoval iba za súčasť jeho sťažnostnej argumentácie.

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie a základného práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť rozsudkom okresného súdu č. k. 11P/22/2021-433 zo 16. novembra 2022:

10. Bez potreby detailnejšieho vysporiadavania sa s vecou ústavný súd vo vzťahu k tejto časti ústavnej sťažnosti poukazuje na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorý znamená, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Právomoc ústavného súdu je preto subsidiárna a uplatní sa až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť a aj domáhal využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto ústavnú sťažnosť odmietnuť pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

11. V danom prípade mal sťažovateľ proti rozsudku č. k. 11P/22/2021-433 zo 16. novembra 2022 k dispozícii účinný prostriedok nápravy, ktorý mu na ochranu práv poskytovala účinná právna úprava (Civilný sporový poriadok). V zmysle tohto zákona a poučenia okresného súdu sťažovateľ mohol proti rozsudku podať riadne a včas odvolanie, v ktorom mal možnosť uviesť všetky pre vec podstatné skutočnosti, ktorými spochybňoval správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Tento prostriedok nápravy využil, pričom o jeho odvolaní aktuálne rozhoduje odvolací súd. Právomoc odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu.

12. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti rozsudku č. k. 11P/22/2021-433 zo 16. novembra 2022 odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému porušeniu práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu, resp. mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-11P/22/2021:

13. Pokiaľ ide o námietku porušenia práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu, resp. mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-11P/22/2021 v súvislosti s predložením veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu, tá bola v totožnom znení predmetom osobitnej ústavnej sťažnosti sťažovateľa (podanej 12. októbra 2023), o ktorej rozhodol ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 682/2023 z 19. decembra 2023 tak, že ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pretože nateraz nevyhodnotil činnosť mestského súdu ako takú, ktorá by viedla k vysloveniu porušenia práva sťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Keďže spis v napadnutom konaní sp. zn. B2-11P/22/2021 sa od 1. augusta 2023 nachádza na Krajskom súde v Trnave, už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva postupom mestského súdu v súvislosti s predložením veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009). Okrem toho vzhľadom na krátky časový odstup

od rozhodnutia o v poradí prvej ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavný súd nevidí ani dôvod, aby sa od záverov uvedených v rozhodnutí citovanom v bode 13 tohto uznesenia odchyľil. Preto v tejto časti odmietol jeho ústavnú sťažnosť podľa čl. § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

III.3. K namietanému porušeniu základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11Em/3/2023:

15. Podľa obsahu ústavnej sťažnosti sťažovateľ vyjadruje nespokojnosť s tým, že jeho návrh na výkon rozhodnutia bol pridelený zákonnej sudkyňi JUDr. Hane Posluchovej, čím v postate namieta zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

16. V súvislosti s touto námietkou ústavný súd uvádza, že súčasťou záruk spojených s právom na zákonného sudcu je aj požiadavka transparentnosti a predvídateľnosti pridelenia veci zákonnému sudcovi, t. j. pridelovania súdnej agendy, ktoré musí byť regulované priamo v rozvrhu práce (formálny aspekt), ako aj požiadavka stability súdu zabráňujúca svojvoľnému odňatiu veci zákonnému sudcovi po tom, ako mu bola pridelená, obe tieto požiadavky musia byť transparentné, určené vopred a musia obsahovať záruky proti ich zneužitiu (materiálny aspekt), aby mohlo dôjsť k naplneniu práva na zákonného sudcu (I. ÚS 322/2022, bod 31, I. ÚS 475/2022, bod 47).

17. Ako vyplýva z vyjadrenia mestského súdu sp. zn. Spr/3/2024 zo 17. januára 2024, ktoré si ústavný súd v súlade s § 56 ods. 6 vetou za bodkočiarkou zákona o ústavnom súde zabezpečil s cieľom overenia argumentov predostretých sťažovateľom v ústavnej sťažnosti, veci týkajúce sa starostlivosti súdu o maloletého boli podľa § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pridelované v súlade s rozvrhom práce náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelovania vecí. Predsedníčka mestského súdu zdôraznila, že až od nadobudnutia účinnosti zákona č. 338/2022 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, t. j. od 1. januára 2023, bol pri určovaní zákonného sudcu aplikovaný § 6a Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

18. Nič nenasvedčuje tomu, že by bol návrh sťažovateľa na výkon rozhodnutia pridelený zákonnému sudcovi v rozpore s procesnými pravidlami. Vzhľadom na to, že mestský súd vo vykonávacom konaní dosiaľ nerozhodol, ako aj s ohľadom na povahu tejto námietky sťažovateľa, ktorá má potenciál byť odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP, ochranu označenému ústavnému právu sťažovateľa je oprávnený poskytnúť odvolací súd v prípadnom odvolacom konaní. Námietka sťažovateľa prednesená pred ústavným súdom v tomto štádiu konania sa preto javí byť neprípustná, resp. predčasne podaná, a ako taká tvorí dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa [§ 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde].

19. Samotný postup mestského súdu vo vykonávacom konaní vedenom pod sp. zn. 11Em/3/2023, ktoré začalo z iniciatívy sťažovateľa 11. augusta 2023, nie je podľa názoru ústavného súdu ani takého charakteru, aby bolo možné konštatovať porušenie práva sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote. Vylúčenie vecí, ktoré sa na spojenie nehodia, nie je v rozpore

s platnou právnou úpravou (§ 166 ods. 2 CSP), a to obzvlášť v situácii, ak svojím charakterom ide o návrhy, ktorými sa iniciujú nové mimosporové konania (uloženie informačnej povinnosti matke a uloženie výchovného opatrenia rodičom), o ktorých sa má najskôr rozhodnúť v základnom konaní. Z časového hľadiska nie je bez významu ani to, že materinským jazykom otca je španielsky jazyk, a preto bol do konania ustanovený tlmočník/prekladateľ na účel realizácie prekladu všetkých procesných úkonov súdu adresovaných sťažovateľovi, ako aj vyjadrení matky a kolízneho opatrovníka. Aktuálne je vo veci nariadený termín pojednávania, z čoho vyplýva, že mestský súd organizuje svoj postup tak, aby bolo možné rozhodnúť o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia do šiestich mesiacov od začatia konania (§ 377 ods. 1 CMP).

20. Postup mestského súdu v napadnutom vykonávacom konaní nateraz nie je poznačený prietiahmi. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol aj v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

21. Pre úplnosť ústavný súd poznamenáva, že ak by ďalší priebeh vykonávacieho konania signalizoval vznik prietahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

22. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti napokon tvrdil, že proti zákonnej sudkyňi JUDr. Hane Posluchovej uplatnil námietku zaujatosti, ktorá nebola predložená odvolaciemu súdu a zostala bez reakcie. Z vyjadrenia mestského súdu k ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ uplatnil námietku zaujatosti podaním doručeným mestskému súdu 22. novembra 2023. Toto podanie bolo odvolaciemu súdu predložené v zákonnej 7-dňovej lehote 27. novembra 2023. Odvolací súd však vrátil vec mestskému súdu bez vydania rozhodnutia o námietke zaujatosti, pretože bol toho názoru, že nespĺňala zákonom uvedené náležitosti, pretože jej dôvody spočívali výlučne v procesnom postupe sudkyne, ktoré v zmysle § 49 ods. 3 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP nie sú dôvodom na jej vylúčenie. Na takúto námietku sa neprihliada (§ 53 ods. 3 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), a preto nebol dôvod na to, aby bola vec predložená nadriadenému súdu.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu

23. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

24. Na to, aby ústavný súd mohol rozhodnúť o ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ním, musí najprv zistiť, či sú kumulatívne splnené tri podmienky, resp. predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom: (i) žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, (ii) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť, a to, že (iii) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Pokiaľ ide o podmienku vyžadujúcu, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, táto je splnená, ak je okrem iného daná právomoc ústavného súdu na jej prerokovanie, ústavná sťažnosť nie je oneskorená ani zjavne neopodstatnená a ani neprípustná.

25. Ak teda ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia zistí, že v danom prípade nie je daná jeho právomoc na jej prerokovanie, ústavná sťažnosť je oneskorená, neprípustná alebo zjavne neopodstatnená, znamená to, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a teda to znamená, že nie je splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, v dôsledku čoho nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vyhovieť.

26. Keďže ústavný súd odmieta ústavnú sťažnosť sťažovateľa v celom rozsahu, je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 631/2017, I. ÚS 383/2019).

27. Pretože nebol splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel.

28. Už len pre úplnosť ústavný súd uvádza, že požiadavka sťažovateľa, aby ústavný súd pribral do konania o ústavnej sťažnosti tlmočníka, vzhľadom na absenciu priamej interakcie sťažovateľa s ústavným súdom nemá svoje opodstatnenie, preto o nej ústavný súd nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. januára 2024

Miloš Maďar
predseda senátu